

Lovforslag. Jeg har ikke kunnet følge de Betragtninger, der ere gjorte gjældende af det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojfen), jeg har ikke kunnet gjøre det, dels af Hensyn til de Anstuelser, som jeg tillod mig at fremsætte i Indledningerne til mit Foredrag, og dels, fordi jeg endnu ikke har opgivet Troen paa Muligheden af, at man vil tage sig af Lovforslaget i Udvalget. Hvad der vil resultere af Udvalgets Forhandlinger, veed jeg ikke; men jeg vil ikke være stillet paa den Maade, at jeg ved en eventuel anden Behandling skal være nødsaget til at komme med Bemærkninger, som have deres eneste naturlige og rette Plads ved første Behandling.

Bojfen: Der er Grund til at beundre det sangvinste Saab, hvormed det ærede Medlem, der nu satte sig, har taget fat paa denne Sag under de nuværende Forhold; men der kan ogsaa være Grund til noget Mere end Beundring, nemlig til Forundring; thi idet jeg forudsætter hos det ærede Medlem — fremfor hos andre ærede Medlemmer — en levende Interesse for den foreliggende Sags Ordning, kunde jeg langt snarere forstaa en Tankegang fra hans Side, der omtrent saae saaledes ud: det ærede Medlem vilde sige: Hærens Revision er et af de Spørgsmaal, hvor Modsetningerne staa allerstærkest mod hinanden, og hvor altsaa en Mildning vil være fortrinnsvis vanskelig at føre igjennem, og han kunde derfor sige, at under saa vanskelige politiske Forhold som dem, vi nu leve under, er denne Sag ikke en Gang tjent med, at man faar Leilighed til fra begge Sider at sætte sig yderligere fast i de en Gang udtalte Anstuelser og altsaa til at bide sig saaledes fast, at Muligheden af et endeligt Resultat vil være endnu mere svækket. Jeg siger, at jeg langt snarere kunde forstaa en saadan Tankegang fra det ærede Medlems Side; og jeg kan tilføje, at det er en Opfattelse af Sagens Stilling, der har gjort sig overveiende gjældende i det Udvalg, der behandlede Hærens Revision ifjor. Det ligger ikke for mig at stille noget Horoskop for denne Sags Skæbne og dens Behandling i det eventuelle Udvalg, men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at, hvad vi, siden vi behandlede denne Sag sidst, have erfaret fra den høitærede Krigsbestyrrelsens Side, ikke har været tjenligt til at blydgjøre Hærens Revisionens Skæbne. Den Maade, hvorpaa den høitærede Krigsminister har stillet sig ligeoverfor Anvendelsen af Hærens Lov ligesom ogsaa af de andre militære Love, har saaledes ikke været heldig, og jeg kan i saa Henseende nævne det Tilfælde, som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. P. Jensen) fremdrog, hvor man administrativt har indbraget en Del af Ingenieurkorpsets Administration under Marineen. Det ærede Medlem ansaa ganske vist Sagen for hensigtsmæssig, men vilde ikke udtale sig om dens Forhold til

Hæren. Jeg vil i Parenthes udtale, at jeg vilde sætte Pris paa, om man vilde tage noget stærkere Hensyn til administrative Handlingers Forhold til Lovene end blot at maale dem med Hensigtsmæssighedens Aalen. Den sidste Erklæring, vi i saa Henseende have faaet fra Krigsministeriets Side, er den Udtalelse, der faldt forleden Dag, at den meget ærede Minister ikke agtede at lade Forslag til Lov om den militære Straffelov fremme, før Hærens Revision var gennemført. Jeg forstaa det fra den ærede Ministers Side saaledes, at han antog derved at have lagt et Pres paa dette Thing til hurtigere og lettere at fremme Hærens Revision; men jeg kan ikke sige den meget ærede Minister Andet, end at jeg tror, at han med den Udtalelse og Fremgangsmaade virker i modsat Retning af den, han ønsker; thi jeg tror ikke, at det Forhold, hvori den ærede Minister stiller den militære Straffelov til Hærens Lov, kan tjene til at mildne Thingets Stilling til denne Sag, for at bruge et Udtryk, som jeg allerede har anvendt. Svaret fra dette Things Side paa en saadan Udtalelse vil ligge forholdsvis nær og kunde jo finde sit Udtryk paa den Maade, at man tilspøiede Hærens Lov en Slutningsbestemmelse, der gaa ud paa, at Hærens Lov først træder i Kraft den Dag, den militære Straffelov er vedtagen.

Jeg skal ikke vende tilbage til, hvad jeg før sagde. Jeg føler mig ikke kaldet til at komme ind paa en vidtløftig Behandling af Sagen; men hvorledes et eventuelt Udvalg vil stille sig kan jeg endnu mindre iaar end ifjor udtale mig om.

M. P. Jensen: Jeg skal ikke indlade mig paa nærmere at drøfte det ærede Medlems Forundring eller Beundring af min Optraeden; men han brugte en Udtalelse om mig, som jeg finder fuldstændig rigtig, og som jeg her skal tilegne mig. Han talte om min „varme“ Interesse for Sagen. Ja, ganske vist, det er netop denne Interesse for Sagen, som har bragt mig til at tage Ordet. Det gaar ikke an at skyde Forsvarsvesenets Ordning ud fra Nar til Nar, thi, som jeg tidligere har tilladt mig at bemærke, Resultatet kan da let blive, at, naar vi skulle til at revidere, have vi Intet at revidere. Nogle Tal ville maake bedst oplyse, hvor nødvendig og ønskelig det er, at vi komme til en Revision. Jeg skal nævne nogle saadanne for en enkelt Klasse af Vedkommende. Der er fra Hærens Gjennemførelse til Dato for Fodfolkets Vedkommende af Kapitainer Aflediget 52. — jeg huster i Dieblisset ikke nøie Tallet paa samtlige Kapitainer af dette Raaben, men det er omtrent 140 —; deraf ere de 28 afledigede paa Grund af Alder. Hvis vi nu i to Nar til bevare de nuværende Tilstande, vil der yderligere falde 40 for Aldersgrænsen. Af et andet Raaben, Artilleriet, er der faldet eller vil i de næste Nar, ved Udgangen af 1880, falde 7, og Afgangen bliver her søeligere, fordi Antallet er mindre.